

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Statsansættelse af Dommerfuldmægtige ved Underretterne udenfor København.

Mødet hævet Kl. 3³⁰.

22de Møde.

Torsdag den 8. November Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelser af Gaars Dato meddeler Indenrigsministeren, at han samme Dag i Landstinget har fremsat: Forslag til Lov om Folkeregistre og Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter.

Ved Skrivelser af samme Dag meddeler Justitsministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende af 25. Juni 1870,

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov for Færøerne om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter af 7. Marts 1912 og

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 30 af 28. Februar 1872 om de færøske Landkommuners Styrelse.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Justitsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte de i Gaar for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele*. Det er i alt væsentligt samme Lovforslag, som blev fremsat i forrige Rigsdagssamling,

som den Gang blev underkastet en udførlig første Behandling og en indgaaende Udvalgsbehandling, med hvilken man dog ikke naaede til Ende. Da Lovforslaget her foreligger i alt væsentligt i samme Skikkelse som før, skal jeg ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa min Motivering af det ved Fremsættelsen i Fjor, men i alt væsentligt henholde mig dertil. Visse Enkeltheder i Lovforslaget er ændret efter Forhandling med Invalidenævnets Formand eller under Hensyn til de Synsmaader, der kom frem i Tinget i Fjor. Jeg henviser her til den nærmere Motivering i Anmærkningerne.

To Hovedsynspunkter i dette Lovforslag er fastholdt til Trods for, at de har været noget omstridt; de har derfor været Genstand for indgaaende Overvejelse, og Resultatet heraf er blevet, at vi ønsker at fastholde dem. Det første er, at det bør overlades Invalidenævnet og Invalideraadet efter Skøn over de konkrete Forhold i hvert enkelt Tilfælde at afgøre, hvor stor en Del af Invalidenteren der bør inddrages, naar Invaliden opnaar pensionsberettigende Ansættelse i Stats- eller Kommunens Tjeneste eller Pension fra Stat eller Kommune. At fastsætte en bestemt Skala for disse Nedsættelser vilde efter min Mening let medføre en mindre retfærdig Afgørelse, end naar hvert enkelt Tilfælde bliver overvejet for sig.

Det andet Hovedsynspunkt, vi har ment at maatte fastholde, er den Grundsætning, som findes i den danske Invalide-lovgivning, at de efterlattedes Forsørgelse skal gøres afhængig af Trang, medens dette efter tysk Lovgivning kun gælder Forældre-forsørgelse. Vi har ment at maatte fastholde denne Grundsætning, dels fordi vi synes, at det i og for sig er det rette, dels for at skabe saa megen Overensstemmelse som muligt mellem den almindelige danske og den sønderjydske Invalidelovgivning. Men det er en Selvfølge, at en erhvervet Rettighed fratager man ikke nogen, og denne Trangsbeti-ngelse gøres altsaa kun gældende for saadanne nye Forsørgelser — og Forhøjelser af Forsørgelser —, som bevilges efter denne Lovs Krafttræden. Tidligere Forsørgelser, som er bevilget uden Hensyn til Trang, forbliver altsaa i Kraft.

Hvad Invalidenævnet angaar, reduceres Antallet af Medlemmer med een, idet der ikke længere behøves noget lægekyndigt Medlem, efter at der ved Normeringslov for 1923—24 er oprettet et særligt Overlæge-embede under Nævnet.

Hvad det finansielle Resultat angaar,